

[Kjeld Olesen.]

om fremsynethed og handlekraft. Det er med den allerstørste skepsis, vi ser denne regering forsøge på at siksakke sig frem. Hvis ikke den er indstillet på at møde frem med initiativer, der vil være tilstrækkelig langsigtede og effektive, så må vi have en anden politisk ledelse af dette land.

Lindholt (FP):

Må jeg indlede med et citat fra Grimbergs verdenshistorie, det står side 149 i bind III:

„Kaos var kommet. Efter en lang periode af overanstrengelse blev grækerne bytte for materialisme. Det foretrukne mål blev at skaffe sig en så behagelig tilværelse som muligt, og for den store hob — især i Athen — kom prægtige fester og gratis teaterforestillinger til at spille hovedrollen i det daglige liv. Det var jo ikke nødvendigt at arbejde, da staten betalte løn til alle og enhver for at udføre de såkaldte borgerpligter, og befolkningens store ubemidlede flertal blev mere og mere indstillet på at benytte sin politiske magt til at leve af offentlig understøttelse. Og som al anden arbejdsfri indtægt virkede statsunderstøttelsen demoraliserende. Man kan sammenligne den med et sold, sagde Aristoteles. Hvor meget man end øser op i det, så løber det omgående ud igen. Den skærpede blot massernes appetit på mere — mere og mere i det uendelige.“

På side 150 hedder det:

„Så dybt var det gamle borgersind sunket, at alle råbte på *rettigheder*, men ingen ville høre tale om *pligter*. Underslæb og korrupsion hørte til dagens orden inden for forvaltningen. Man indsatte kontrollkommissioner i det uendelige, men hvad hjalp det, når også kontrollanterne kunne bestikkes. En overgang troede man at kunne genopvække samfundsånden med nye love, og et sandt lovgivningsraseri tog sin begyndelse. Følgen af en så naiv tro på formaliteternes magt over menneskehjertet blev naturligvis, at man bare fik en mængde love og forordninger, som ingen kunne holde rede på, og at praktisk talt hver eneste atener blev lovovertræder. Det attiske demokratis store og ophøjede træk udslettedes, medens de ødelæggelsens spirer, som denne samfundsform bar i sig, sprang ud i fuld blomst.“

I forbindelse med tredje behandling af finanslovsforslaget for 1974-65 gjorde jeg

opmærksom på, at finanslovsforslaget ikke var egnet som et styringsinstrument for landets økonomiske udvikling. Finansloven medvirker ikke, som den er vedtaget nu, til en bremsning af inflationen, dæmpning af lønninger og priser, bevarelse af den fulde beskæftigelse eller til en stabilisering af vore valutaforhold. Og tillægsbevillingsloven er selvfølgelig helt uden interesse, da den jo kun er en registrering af ting, der for længst er sket.

Det er jo mærkeligt, at dette hus, som i virkeligheden råder over mere end 54 pct. af den samlede indtjening i dette land, ikke er i stand til at bringe orden i vort samfund. Vi disponerer over 54 pct. af den samlede indtjening i befolkningen, men det er ikke nok med, at vi lader være med at bringe orden i det, vi overlader det simpel hen til de resterende i vort samfund, dem, der disponerer over 46 pct., vi overlader det kynisk til dem at sørge for, at vi har beskæftigelse, at vi ikke har valutaunderskud osv. Det er trækdyrene, som vi alle lever af, og det er altså også dem, der skal sørge for, at landets økonomi er i orden.

Der er en hellig ko, som åbenbart lider af trommesyge, og den skal ikke røres. Den hellige ko er overadministration, det er social overudligning, det er erhvervsbegunstigelser, det er støtte til u-lande, det er støtte til marxistisk indoktrinering, det er overproduktion af akademikere. Det var disse forhold, som fremskridtspartiet ville søge at råde bod på i forbindelse med fremlæggelsen af vore ændringsforslag til finansloven for 1974-75. Alt blev afvist, bortset fra en enkelt ting, som vi havde foreslået, nemlig vedrørende sødmælkspulverberedskabslageret — som i øvrigt overgik til at være et forslag stillet af finansministeren; så fik vi lov til at stemme for det, og det siger vi tak for.

Et skridt er vi dog kommet i den rette retning. Det er de 5 mia kr., der er opnået tilsagn om at der skal udføres besparelser for. Fremskridtspartiet skal vide at binde regeringen til, at der i hvert fald skal opnås besparelser på 5 mia kr. på statsregnskabet. Disse 5 mia kr. skal sammen med en momsforhøjelse på 5 pct. sørge for, at der kommer et så stort provenu på statsregnskabet, at man kan nedsætte indkomstskatten. Vi er af den opfattelse, at det var bedre at finde